

Warszawa, dnia 10 czerwca 2020 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW

DD2.8223.98.2020

**Ministerstwo Rodziny, Pracy
i Polityki Społecznej**

Pani
Alina Nowak
Podsekretarz Stanu

W odpowiedzi na pismo z dnia 6 maja 2020 r. nr DRP.I.0211.126.2020.MP w sprawie skutków podatkowych dofinansowania części kosztów prowadzenia działalności i wynagrodzeń pracowników, przewidzianego dla przedsiębiorców dotkniętych negatywnymi skutkami ekonomicznymi pandemii COVID-19, uprzejmie wyjaśniam.

Ustawa z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych¹, zwana potocznie „Specustawą”, wprowadziła szereg rozwiązań osłonowych m. in. dla osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, które ponoszą negatywne skutki ekonomiczne pandemii COVID-19.

Zgodnie z art. 15zzb ust. 1 ww. ustawy starosta może, na podstawie zawartej umowy, przyznać przedsiębiorcy² dofinansowanie części kosztów wynagrodzeń pracowników w rozumieniu art. 15g ust. 4 zdanie pierwsze oraz należnych od tych wynagrodzeń składek na ubezpieczenia społeczne w przypadku spadku obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19.

W myśl art. 15g ust. 1 wskazanej ustawy przedsiębiorca u którego wystąpił spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19 może zwrócić się z wnioskiem o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, o wypłatę ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych świadczeń na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników objętych przestojem ekonomicznym albo obniżonym wymiarem czasu pracy, w następstwie wystąpienia COVID-19, na zasadach określonych w ust. 7 i 10.

Zgodnie z art. 31q ust. 1 ustawy koszty, o których mowa w art. 15zzb oraz art. 15zzc–15zze, są finansowane w roku 2020 r. ze środków Funduszu Pracy, o którym mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w ramach kwot ujętych w planie finansowym Funduszu Pracy na rok 2020.

¹ (Dz. U. z 2020 r. poz. 374, z późn. zm.).

² w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.).

Wątpliwości podatników budzi kwestia, czy otrzymanie powyższych dofinansowań pozostaje neutralne podatkowo, czy też powoduje powstanie przychodu podlegającego opodatkowaniu.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy PIT³ i art. 12 ust. 3 ustawy CIT⁴ za przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej uważa się kwoty należne, choćby nie zostały faktycznie otrzymane, po wyłączeniu wartości zwróconych towarów, udzielonych bonifikat i skont. U podatników dokonujących sprzedaży towarów i usług opodatkowanych podatkiem od towarów i usług za przychód z tej sprzedaży uważa się przychód pomniejszony o należny podatek od towarów i usług.

Natomiast w myśl art. 14 ust. 2 pkt. 2 ustawy PIT przychodem z działalności gospodarczej są również dotacje, subwencje, dopłaty, (z wyjątkiem kwot otrzymanych od agencji wykonawczych, jeżeli agencje te otrzymały środki na ten cel z budżetu państwa - ust. 3 pkt 13), i inne nieodpłatne świadczenia otrzymane na pokrycie kosztów albo jako zwrot wydatków, z wyjątkiem gdy przychody te są związane z otrzymaniem, zakupem albo wytworzeniem we własnym zakresie środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, od których, zgodnie z art. 22a-22o, dokonuje się odpisów amortyzacyjnych.

Dofinansowania od starosty do kosztów wynagrodzeń pracowników oraz należnych od nich składek na ubezpieczenia społeczne, oraz kosztów prowadzenia działalności przez osoby fizyczne niezatrudniające pracowników mieszczą się w definicji innych nieodpłatnych świadczeń otrzymanych na pokrycie kosztów i tym samym spełniają przesłanki wynikające z art. 14 ust. 2 pkt 2 ustawy PIT.

Co istotne, zarówno przepisy ustaw podatkowych jak i Specustawy nie przewidują przepisów szczególnych, na podstawie których otrzymanie wskazanych wcześniej instrumentów wsparcia nie generowałoby przychodu z działalności gospodarczej, bądź przychód ten byłby wolny od podatku dochodowego.

Dlatego też należy uznać, że wsparcie przedsiębiorców w formie dofinansowania otrzymanego od starosty co do zasady będzie stanowił przychód z prowadzonej działalności gospodarczej podlegający opodatkowaniu podatkiem dochodowym.

Jednocześnie, skoro kwota dofinansowania stanowi przychód podatkowy, to wydatki nią sfinansowane mogą stanowić koszty uzyskania przychodu, o ile spełniają warunki wskazane w art. 22 ustawy PIT i art. 15 ustawy CIT.

Natomiast w przypadku dofinansowania starosty do kosztów prowadzenia działalności przez osoby fizyczne niezatrudniające pracowników (art. 15zcc Specustawy), kwota dofinansowania stanowić będzie przychód podatkowy, natomiast wydatki nią pokryte można rozpoznać jako koszty uzyskania przychodu.

Jednakże nie stanowią przychodu podatkowego zwrócone wydatki niezaliczone do kosztów podatkowych. Jeśli więc wynagrodzenie pracowników oraz należne od nich składki na ubezpieczenia społeczne w części w jakiej zostały sfinansowane z Funduszu Pracy oraz Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych nie zostały zaliczone do kosztów podatkowych, sfinansowanie tych kosztów nie stanowi też przychodu podatkowego (art. 14 ust. 3 pkt 3a ustawy PIT i art. 12 ust. 4 pkt 6a ustawy CIT).

³ Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.).

⁴ Ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 865, z późn. zm.).

Z wyrazami szacunku,
z upoważnienia Ministra Finansów
Jan Sarnowski
Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/